

Sygn. akt VI GC 103/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Michalina Sanecka

Protokolant: st. sekr. sądowy Halina Ramska

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z o.o. w R.

przeciwko : J. D.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w sprawie VI GC 286/11

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda (...) Spółki z o.o. w R. na rzecz pozwanego J. D. zam. w J. kwotę 3.617 zł.

(trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 103/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 marca 2014 r.

Powód (...) Sp. z o.o. w R. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 31 października 2012 r, sygn. akt VI GC 286/11 wraz z postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 19 marca 2013 r, sygn. akt VI ACa 2/13 zaopatrzone klauzulą wykonalności z dnia 19 marca w części do kwoty 122.651,29 zł wraz z odsetkami.

W pozwie powód zamieścił wniosek o zabezpieczenie roszczenia powoda przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, wszczętego przez komornika na podstawie wyżej opisanego tytułu wykonawczego.

W postępowaniu egzekucyjnym, powód zapłacił co jest bezsporne , kwotę 299.431,74 zł, a pozwany zaliczył w pierwszej kolejności na poczet odsetek obliczonych od całej kwoty objętej tytułem wykonawczym tj. od kwoty 319.800 zł. od dnia 4 lutego 2011 r. do 26 marca 2013 r. co dało kwotę 88.956,97 zł. i koszty postępowania przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie w kwocie 23.457 zł. W pozostałej części zaliczył na należność główną i pomniejszył o kwotę przekazaną przez powoda komornikowi sądowemu w kwocie 10.130,94 zł.

W efekcie tego sposobu liczenia, powodowi pozostała do spłacenia kwota 122.651,29 zł. i o tę kwotę pozwany skierował sprawę do egzekucji przez komornika.

Zdaniem powoda, w dniu 18 marca 2013 r. dokonał on potrącenia tego długu ze swoją należnością w kwocie 100.000 zł. z tytułu kaucji, jaką miał wpłacić pozwanemu powodowi do dnia 31 stycznia 2011 r. Na skutek oświadczenia woli powoda o potrąceniu należności (18.03.2013 r.), umorzeniu uległy obie wierzytelności w dniu 31 stycznia 2011 r.

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2013 r. Sąd udzielił powodowi zabezpieczenia powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łąncucie A. K. sygn. akt KM 178/13.

Na postanowienie to zażalenie złożył pozwany.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 5 lipca 2013 r. sygn. akt I ACz 429/13 zażalenie pozwanego oddalił.

Pozwany J. D. wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut prekluzyjnego skutku prawomocności wyroków Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego oraz powagi rzeczy osądzonej.

Ponadto pozwany powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego zarzucił, że oparcie powództwa przeciwegzekucyjnego na zarzucie spełnienia świadczenia jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy zarzut ten – ze względu na ustanowiony ustawą zakaz, nie mógł być rozpoznawany w sprawie, w której wydano tytuł egzekucyjny.

W świetle powyższego, powoływanie przez powoda zarzutu potrącenia jest bezskuteczne.

Sąd ustalił co następuje:

Między stronami toczyło się postępowanie w sprawie z powództwa J. D. przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 319.800 zł. tytułem zapłaty za sprzedaż maszyny do obierania cebuli.

Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie Wydział Gospodarczy pod sygn. akt VI GC 286/11.

Wyrokiem z dnia 31 października 2012 r. Sąd Okręgowy zasądził od (...) Sp. z o.o. dochodzoną kwotę 319.800 zł. wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania.

Od wyroku tego apelację złożył (...) Sp. z o.o.

Po rozpoznaniu sprawy Sąd Apelacyjny w Rzeszowie Wydział I Cywilny wyrokiem z dnia 14 marca 2013 r. sygn. akt I ACa 2/13 apelację oddalił, obciążając skarżącego kosztami postępowania.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 19 marca 2013 r. nadał klauzulę wykonalności wyrokowi Sądu Okręgowego Sądu Gospodarczego w Rzeszowie sygn. akt VI GC 286/11 w zakresie pkt I i II.

Po dokonaniu rozliczeń między stronami, wnioskiem z dnia 26 marca 2013 r. J. D. wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łąncucie o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego celem wyegzekwowania pozostałej kwoty należności głównej wraz z odsetkami od dnia 26 marca 2013 r. do dnia zapłaty kwotę 122.651,29 zł.

Egzekucję wszczął Komornik A. K. i prowadził pod sygn. akt KM (...)

Do akt egzekucyjnych zostało złożone pismo opatrzone datą 18 marca 2013 r. skierowane przez powoda do pozwanego, w którym powód oświadczył o potrąceniu swojej wierzytelności do pozwanego do kwoty 100.000 zł, ze skutkiem na dzień 31 stycznia 2011 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2013 r. sygn. akt VI GC 103/13 udzielił powodowi zabezpieczenia powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łąncucie A. K., sygn. akt KM (...)

Zażalenie pozwanego na to postanowienie zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 5 lipca 2013 r, sygn. akt I Acz 429/13.

Sąd zważył co następuje :

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 2 kpc, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W judykaturze oraz nauce prawa procesowego cywilnego argumentowane jest stanowisko, że z chwilą uprawomocnienia się wyroku dochodzi do prekluzji materiału faktycznego sprawy, w której został on wydany. Oznacza to, że jeżeli określone okoliczności i oparte na nich zarzuty lub wypływające z nich wnioski istniały i dały się sformułować w chwili zamknięcia rozprawy, lecz strona skutecznie ich nie podniosła lub nie przytoczyła, w związku, z czym nie zostały spożytkowane przez Sąd przy wydawaniu wyroku, podlegają prekluzji, czyli – jak to określono w orzecznictwie – „wykluczającemu działanie prawomocności (pow. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawa z dnia 23 października 1954 r, I CO 41/54 OSN 1956, nr 1, poz. 3 oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2010 r. III CZP 477/10 OSNC 2010, nr 2, poz. 165 i z dnia 2 lutego 2011 r, III CZP 128/10, OSNC 2011, nr 10, poz. 108). Jednocześnie podniesiono, że prekluzyjny skutek prawomocności oraz powagi rzeczy osądzonej jest niezależny od tego, czy strona ponosi winę w zaniechaniu przytoczenia określonych okoliczności lub podniesienia właściwych zarzutów

(pow. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 1954 r, II C. (...),54, OSN 1955 nr 2, poz. 30).

Powództwo przeciwegzekucyjne nigdy nie należało do wyjątków przełamujących zasadę łączonej z prawomocnością materialną.

Po zmianie art. 840 § 1 kpc dokonanej ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw

(Dz. U. nr 172, poz. 1804) w wyniku której w pkt 2 tego przepisu po wyrazach „ gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy ” dodano frazę „ a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie ” doszło do wątpliwości przy interpretacji tego przepisu, co znalazło odbicie w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Wszelkie wątpliwości w interpretacji art. 840 § 1 pkt 2 kpc usuwa uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r. III CZP 16/12.

Sąd Najwyższy podjął uchwałę, że „ oparcie powództwa przeciwegzekucyjnego na zarzucie spełnienia świadczenia (art. 840 § 1 pkt 2 kpc) jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy zarzut ten – ze względu na ustanowiony ustawą zakaz – nie mógł być rozpoznany w sprawie, w której wydano tytuł egzekucyjny”.

Jak wykazano wyżej, zarzut potrącenia został zgłoszony przez powoda w trakcie postępowania egzekucyjnego.

Okoliczności uzasadniające dokonania potrącenia znane były powodowi przed uzyskaniem tytułu egzekucyjnego (sprawa toczyła się przed dwoma instancjami).

W świetle powyższego brak jest podstaw do wystąpienia przez powoda z powództwem egzekucyjnym na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 kpc i Sąd powództwo oddalił.

O kosztach Sąd orzekł w myśl art. 98 § 1 kpc.

(...)

-(...)

(...)